

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະການປະເທດ

ເລກທີ 287 /ປປກ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 07 ທັນວາ 2017

ລັດຖະດຳລັດ ຂອງປະການປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປຶກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ
ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

- ອີງຕາມ ລັດຖະດຳມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ
ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 059/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປຶກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າ
ສິນຄ້າ;
- ອີງຕາມ ຫັ້ງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 023/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 24
ພະຈິກ 2017.

ປະການປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປຶກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະການປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວິລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 059 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 / 10 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ
 ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015)
 ມາດຕາ 53 ຂໍ 1 ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ 1.

ພາຍຫັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ
 ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະ
 ທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕິກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍ
 ຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບານີ ຍາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 27 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ
ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ເພື່ອຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນໄດ້ປັບປຸງຕົນເອງ ໃຫ້ມີຄວາມຮັ້ນແຂງ, ເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ມີໄຂ່ຂໍ້ມູນຊື່ທີ່ຈະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກະສິກຳ ຫຼື ສິນຄ້າປະເພດ ອື່ນໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໄດຍກົງກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຜົນຜະລິດລວມ ປະກອບເປັນອັດຕາສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງຜົນຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນທັງໝົດ;
2. ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະພື້ນຖານທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ກັບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ການປະຕິບັດງານ, ການນຳໃຊ້, ຄຸນນະພາບ, ອົງປະກອບດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຢູ່ໃນກຸ່ມສິນຄ້າປະເພດດູງກ່ອນ;

3. ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໄດຍກົງ ຫາຍເຖິງ ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ສິນຄ້າກະສິກຳນໍາເຂົ້າ ທີ່ສາມາດໃຊ້ປ່ຽນແທນສິນຄ້າທີ່ຜະລິດພາຍໃນ;

4. ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫາຍເຖິງ ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງໃນປະລິມານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແບບເດັດຖານ ຫຼື ທຸງບຖານ ໂດຍປ່ຽນທຸງບກັບປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໄດຍກົງທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ;

5. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ລົງອອກ ຫຼື ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ລັດຖະບານຂອງປະເທດສິ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໄດຍກົງກັບສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ, ກຸມ, ສະມາຄົມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຕົວແທນປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;

6. ປະລິມານການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແບບເດັດຖານ ຫຼື ທຸງບຖານ ຫາຍເຖິງ ປະລິມານການນໍາເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ປະລິມານໄດຍປ່ຽນທຸງບລະຫວ່າງປະລິມານການນໍາເຂົ້າກັບປະລິມານການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ;

7. ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫາຍເຖິງ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜົນກະທິບຢ່າງຮ້າຍແຮງໄດຍລວມ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;

8. ໃພຂໍ້ມູນທີ່ຈະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ໄກຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວົງກາງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ

ລັດ ຊຸກຍຸ ແລະ ສິ່ງເສີມ ວົງກາງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອ່ານວຍແກ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ແຂ່ງຂັນກັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ.

ລັດ ສະໜອງງົງປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ, ແຫ່ນນະ, ວັດຖຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ອີງການຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວົງກາງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ

ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

- ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກິດໝາຍ;
- ຮັບປະກັນຄວາມໄປ່ງໃສ, ພາວະວິໄສ ແລະ ບຸຕິທໍາ;
- ນໍາໃຊ້ມາດຕະການໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນໄດຍໝາກນໍາມີດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍລິອກປະຕິບັດ;
- ສອດຄ່ອງກັບສິນທີ່ສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາກີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດໍາເນີນການຜະລິດສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກເຫັນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການ ຜົກອົບຮົມ ແລະ ພົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດ ທີ່ພາບ, ປະຕິບັດຕາມສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ພາກຫີ ||

ການກຳນົດ ແລະ ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍ

ໝວດທີ 1

ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 8 ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ແມ່ນ ການສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບ ຜົນກະທິບຮ້າຍແຮງໂດຍລວມ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງໝາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ ພາຍໃນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ ຫຼື ເປັນໄພຂຶ້ມຂຸ້ທີ່ຈະກ່າວໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ.

ມາດຕາ 9 ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ

ໃນການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະບັດ ໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ແລະ ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເດັດຖານ ແລະ ທຸງບຖານ;
2. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນຫຼຸດລົງ;
3. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຂາຍ;
4. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜົນຜະລິດ;
5. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພາບ;
6. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳລັງການຜະລິດ;
7. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ;
8. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຈ້າງງານ;
9. ປັດໄຈອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກປັດໄຈອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນປັດ ໄຈຂອງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ.

ສໍາລັບເນື້ອໃນລະອຽດຂອງ ແປດ ປັດໄຈຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໜາກ.

ມາດຕາ 10 ການກຳນົດໄພຂຶ້ມຂຸ້ທີ່ຈະກ່າວໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ

ການກຳນົດໄພຂຶ້ມຂຸ້ທີ່ຈະກ່າວໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງໝາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ອີງ ໃສ່ບັນດາປັດໄຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້.